

SEMĂNĂTORUL

ORGANUL ASOCIAȚIEI ÎNVĂȚĂTORILOR DIN JUD. CALIACRA

Înscris pe registrul special al Tribunalului Caliacra sub № 9/1938

Director: EUGEN RĂDUCU

Apare de 2 ori pe lună

Redactor: I. Lupu-Râjlețu

Redacția și Administrația: Școala Primară № 2, Bazargic

Apelul Majestății Sale Regelui Carol al II-lea

„Înfăptuirile trecutului nu ne pot ajuta, dacă nu asigurăm propășirea viitorului. Patria noastră a fost creată de cei ce au adormit; azi se ridică o Românie renăscută, pe care toți sunt datori să o întărească printr'un desăvârșit și dezinteresat patriotism. Azi Țara are nevoie mai mult decât oricând, ca toți fiii ei, uniți într'un singur mănunchiu, să aibă o singură credință și o singură voință. Nu mai este timpul șovăelii și al așteptării. Românii de astăzi nu se pot mulțumi cu realizările istoriei, ci trebuie să priceapă dela mic la mare, că acum a sosit clipa supremă a muncii spornice de consolidare și glorie. *Trebuie ca națiunea să priceapă că orice Român este astăzi, mai mult ca oricând, ostaș al României, un ostaș al redeșteptării românești.*”

In țara oilor blânde

In țara oilor blânde pășteau turmele prin iarba de coșcișă, sub ocrotirea câinilor credincioși. Oi multe, oi blânde, oi lănoase și cu belșug de lapte.

Deaceia s'au strâns și se înmulțiseră câinii până se făcuseră atâția, câte oi erau.

La început, câinii erau mai puțini și mult mai credincioși. Și cașul oilor se ajungea și pentru câini și pentru țara oilor blânde. Dar... asta a fost mai de mult.

După înmulțirea câinilor, cașul oilor era înhățat de neamul câinesc, cu tot felul de câini, căței și cățeluși, pripășiți din toate părțile lumii în țara oilor blânde.

Bietele oi erau răvășite de câini vagabonzi, fără de serviciu și fără de credință. Toată tihna la păscut, din timpul câinilor credincioși, rămăsese în visul oilor blânde o dulce amintire a vremurilor bune, cu iarbă multă pe ponoare, cu caș din belșug la stână și cu lână înmăldărată pe spinarea blândă a oilor nevinovate!

Câinii murdăriseră iarba, mâncaseră cașul și oile se schilodiră, fără lână și fără lapte.

Cașul se sfârșise. Neamul câinilor transformase țara oilor blânde în țara câinilor fără serviciu și fără de credință.

Atunci sosi un ciobănaș bălăiu, născut din floarea lacrărilor de oițe și luă turma la păscut pe plaiul străbunilor săi.

Dar turma tot mai mult cădea în jale. Și câinii tot mai mult lătrau de și se ridica părul din creștet și se oprea tot sufletul deasupra coșului din piept.

De jalea oilor și-a plaiurilor a răbufnit în ciobănașul cel bălăiu tot dorul strămoșilor din poveste și a împletit biciu de foc cu care a plesnit în patru părți de plaiu.

Câinii s'au risipit; câinii au amuțit. Oile au ridicat capul, iar vântul s'a oprit pe munte.

Pe pajiștea liniștită a țării cu oile blânde toți câinii credincioși stau roată în jurul ciobanului bălăiu. De sus cade o ploaie mărunță pe tăcerea adâncă a plaiurilor mohorite. Intr'o lună, a miezului de iarnă — Făurar — a început iar să incolțească iarba dorită de oile blânde.

Pasc oile blânde...!

Pajiștea inverzește...!

In văzduh, niciun lătrat de câine...!

Prin șandramaua câinilor fără serviciu mai adulmecă câțiva dulăi incolțici, cu botul întors pe labele dinapoi și răsufală duhoarea cașului ce l-au înghițit la stâna oilor blânde...

Pe acolo își mai vântură labele și azi, din când în când, câte un cățel sau câine, din cei mai dobitoci.

Sunt și aceștia tot câini credincioși, dar nu pentru stăpân.

Pentru mirosul cașului pe care-l lasă sărmana... blânda... oaie!

După Eraduc

„Frontul Renașterii Naționale” și învățătorii

de EM. PAPAIZISU

In viața popoarelor, sunt câteodată momente pe cât de grele pe atât de solemne, când conștiința națională notărită și unitară se ridică atotputernică, să facă față pericolului care amenință.

Prin astfel de momente, trece astăzi și poporul nostru. Sufletul său frământat și amețit de nefasta muzică a politicii din trecut, cântată pe diferite tonuri, s'a trezit și s'a înviorat spălându-se cu lumina Inaltei Proclamațiuni pe care M. S. Regele Carol II, în nețărmita-l dragoste și înțelepciune, a adresat-o Țării, în luna Februarie 1938. Și, spre a desăvârși minunata-l operă, Majestatea Sa — ca un prețios zălog al vremurilor noi — a dăruit credinciosului Său popor noua Constituție votată într'un gând și într'un suflet, tot în Februarie 1938. Zarea unei noi epoci a fost atunci deschisă de mântuitorul gest al Suveranului, inspirat de Providență.

Oameni luminați și distinși, conștiinți de răspunderea pe care o au față de Patrie și de Tron, îmbrăcați în zalele virtuților, s'au hotărât în ultimul timp să înființeze un imens și unic rezervoriu de forțe morale — creatoare românești intitulat „Frontul Renașterii Naționale”. Nu partid politic, cum poate greșit îl înțeleg unii, ci o generală și indistructibilă uniune de conștiințe și energii menită să vindece rănille vechi și să dea un nou suflu de viață atât de mult încercatului neam românesc...

Aleargă spre el intelectualii — cucericii lampadofori — din toate colțurile Țării... și aleargă poporul întreg, care moștenește în sângele său și în toate fibrele ființei sale, divinul sentiment al ierarhiei și care instinctiv își dă seama că acest Front reprezintă însăși mântuitoarea voință a Marelui Rege de mult identificat cu aspirațiunile lui de viață.

Toate breslele se încadrează în „Frontul Renașterii Naționale”, cu atât mai mult însă învățătorii cari văd în el mediul firesc unde, dintotdeauna, n'au încetat să muncească și să se străduiască pentru cultivarea și ridicarea poporului. Iată de ce căldurosul apel pentru înscriere făcută de Asociața Generală a Învățătorilor din România a găsit un imediat și profund ecou în sufletul întregii dascălămi. Primii pionii al renașterii sentimentului național și a limbii românești în Mun-

tenia și în Moldova, acum un veac și ceva, au fost niște dascăli...

Apostolatul, acestor umili martiri și constructori al edificiului moral al națiunii, le-a dictat întotdeauna o atitudine demnă și curată. Sinceri și pătrunși de florii idealului urmărit, învățătorii n'au văzut în fața lor decât Țara, Tronul și Neamul. Odată cu buchtisirea abecedarului, au știut să imprime pentru veci în sufletul copilului chipul de lumină al Regelui Culturii, Care, mai mult decât orice alt Suveran, s'a aplecat spre el să-l cunoască, să-l înțeleagă și să-l iubească la fel ca Mântuitorul. Nemărginita dragoste și grija permanentă pentru tineret l-au inspirat întocmirea unor așezăminte — model cari făuresc caractere și elaborează energii armonice puse în serviciul Patriei: *Premilițaria, Straja Țării, Căminele culturale*, etc. etc...

La toate acestea, învățătorii, cu elanul și zelul unei munci care nu se precupește, și-au pus dela început umărul, acordându-le o deplină încredere și un desăvârșit devotament. Și când aceste nobile așezăminte stau la baza „Frontului Renașterii Naționale”, cum n'ar sluiți atunci învățătorii în acest mare, atotcuprinzător și unic templu românesc și cum n'ar povățui poporul întreg să se strângă cât mai curând în el, așteptându-și mântuirea?

Majestatea Sa Regele Carol al II-lea, în prea înalta-l misiune care emană din Divinitate, a deschis un drum nou de lumină pentru vremea noastră și pentru vremurile viitoare. Acest drum duce la înfrățirea, la renașterea, la înălțarea și întărirea neamului românesc.

Să-l urmăm!

Vorbe înțelepte

Baza cea mai puternică a ordinii sociale este educația morală a tineretului.

Guzot

Adevărul, binele, frumosul, au prin ele destulă atracție, ca să nu mai fie nevoie de o autoritate care să le impue.

Renan

Inființarea Serviciului Social pentru ridicarea satelor

— Căminele culturale sunt obligatorii pentru fiecare sat —

Preocupări mai serioase de ridicarea nivelului cultural al satelor noastre, la standardul de viață pe care l-ar merita, au existat încă de la începuturile înființării noastre ca Stat - în principiu.

S'a trecut de la principii la muncă efectivă, cu deplin succes, în timpul ministeriatului la instrucția publică, a marului Spiru Haret, la începutul secolului ce-l trăim. Opera sa, desăvârșită cu ajutorul învățătorilor pe cari i-a înțeles și apreciat așa cum se cuvine în acțiunea lor de ridicare a vieții culturalo-economice a satelor, a rămas adânc săpată în istoria dezvoltării culturale a statului nostru, servind, în același timp, drept indiciu conducătorilor de ce se poate realiza prin muncă sistematică, conducere blândă și înțelegătoare a realităților de fapt într'un Stat de tânără existență culturală.

Prefacerile politico-sociale din ultimul timp, svârcolirile sociale pe cari le trăim, au pus pe primul plan al preocupărilor de Stat pregătirea psihico-fizică a Nației, pentru a putea face față, cu succes, oricăror tendințe de încălcare a drepturilor noastre de ordin teritorial și pentru a câștiga în concertul popoarelor situația ce o merităm, din punct de vedere cultural și economic și în raport cu potențialul național al altor state.

Toate măsurile luate în ultimul timp, cristalizate într'o serie de legiferări și dispozițiuni ministeriale au ținut la atingerea aceluiaș ideal: ridicarea potențialului nostru național.

Prefaceri în școala, în administrație, în economia națională, de ordin cultural, social, etc., au urmat unele după altele, într'un tempo destul de accelerat.

În deosebi, sub conducerea înaltă a Volevodului culturii românești, M. S. Regele Carol II-lea, s'au creat o serie de instituțiuni pentru ridicarea poporului, a cărui situație L-a preocupat și-L preocupă foarte mult.

Rezultatele culese de Fundația Culturală Regală la sate, prin acțiunea desfășurată de căminele culturale, școlile țărănești și echipele regale, activitatea sportivă și de regenerare morală și fizică a străjeriei și premilităriei, roadele culese de satele noastre prin activitatea desfășurată de taberile de muncă obștească și echipele sanitare împărțiate pe tot cuprinsul țării în cadrul ofensivei sanitare, sunt realizări ce au întrecut toate așteptările și puternice indicațiuni de muncă pentru viitor.

S'a constatat însă că, în multe părți ale țării, acești copii regali, căminele culturale, străjeria, premilităria, etc., se dușmăneau și duceau o activitate ce învrăjbia spiritele satelor noastre, datorită unor ambițiuni personale și lipsei de înțelegere a timpurilor din partea conducătorilor.

Acestei stări de lucruri i s'a pus capăt prin înțelepciunea Conducătorii Statului care, pentru a crea o singură disciplină în acțiune, o singură înmănunchiere a forțelor dinamice de regenerare a satelor

noastre și pentru a nu se irosi energiile naționale, a legiferat înființarea Serviciului Social pentru ridicarea țărănimii.

Ce se urmărește prin această lege ne o spune art. „1“:

a. „A pregăti și conduce tineretul de ambe sexe, absolvenții din toate categoriile de școli, în munca de reorganizare a satelor, *înțeleasă ca o obligațiune cetățenească și națională*“.

b. „A crea cămine culturale, ca organ de execuție al Serviciului Social, *cu menirea de a conduce și unifica întreaga activitate dintr'un sat prin conlucrarea armonică a locuitorilor și autorităților comunale*“.

c. „A organiza școli pentru educarea sâtenilor și orășenilor în vederea activității căminelor culturale și școli pentru pregătirea tinerilor chemați în Serviciul social“.

Conducerea Serviciului Social, pe Țară, este încredințată unui consiliu pus sub președinția M. S. Regelui, format din miniștrii și reprezentanții celorlalte instituțiuni regale: străjeria, premilităria, etc...

Principiile sănătoase ale acestei legi se aplică prin căminele culturale sâtești și orășenești.

Prin art. „9“ toate satele — respectiv conducătorii lor morali și spiritali — sunt obligați a înființa câte un cămin cultural, în cel mai scurt timp.

Regulamentul acestei legi va preciza, desigur, în amănunte toată procedura de urmat în asemenea cazuri.

Iată, deci, legiferată și obligativitatea înființării căminelor culturale în sate și orașe. Această obligativitate se pune tuturor slujbaşilor statului, județului și comunelor, aplicându-se cele mai aspre sancțiuni disciplinare, la cererea Serviciului Social, celor ce se vor sustrage acestor obligațiuni legale.

Intregul plan al activității de regenerare socială, desfășurată la sate, va fi întocmit în statul căminului cultural și aplicat sub supravegherea conducătorului secțiunii culturale locale, coordonând și unificând, spre binele și prosperitatea comunelor noastre, toată munca depusă de energiile locale, în vederea aceluiaș scop: întărirea țării înăuntru și în afară.

Nu va mai lucra fiecare după cum îl taie capul. Unitățile străjerești și premilitare, formațiunile de muncă pentru folos obștesc și orice asociații cu scop educativ și cultural, își au sediul, de drept, în localul căminului cultural.

Toată viața satului pulsează deci prin căminul cultural devenit plămânul generator al vieții rurale, prin obligație legală.

Pentru o mai bună și armonică acțiune a căminelor culturale, fiecare din ele va activa în trei secții: 1. *sanitară* (dispensar, farmacie, băi, maternitate, etc.) 2. *economică* (cooperativă, brutărie, măcelărie, etc.) 3. *culturală* (sala de festivități, radio, conferințe, bibliotecă, sală de lectură, muzeu, sală pentru școala țărănească, atelier, curs de gospodărie, etc.)

Desigur, aceste toate se vor înființa în mod treptat și cu multă

Intre 1938 și 1939

de I. Lupu - Răjlețu

De pe bobina timpului s'a mai desfășurat un an. 1938 și-a închis porțile ca să facă loc lui 1939.

Totdeauna, la finele unui an și la începutul altui an se face bilanțul realizărilor și pagubelor aduse de anul expirat, se fac pronosticuri pentru anul care începe.

Anul internațional 1938 a fost foarte sbuciumat. Omenirea a trăit, la începutul lui, clipe de uimire, când Austria a dispărut ca stat și a mai trăit, către sfârșitul lui, clipe de groază, când s'a desbătut problema germanilor Sudeți și războiul a bătut la ușă.

Anul 1938 s'a soldat prin dispariția Austriei din harta Europei și prin rotunjirea hotarelor Cehoslovaciei în favoarea Germaniei.

Pentru România, 1938 a adus o mulțime de înfăptuiri bune, pe lângă puținele pagube ce a cauzat.

Acest an ne-a răpit patru personalități: Octavian Goga, Regina Maria, Grigore Filipescu și Mareșalul Averescu.

Dar, 1938 ne-a adus mai multe realizări bune, decât toți anii din urmă laolaltă. *Constituția din Februarie și dizolvarea partidelor politice au fost primele daruri ale anului ce a expirat. Odată cu acestea, luptele fratricide au încetat; iar politica murdară, care a distrus tot ce a avut mai bun și mai nobil neamul nostru, a fost înmormântată pentru totdeauna.* Toate aceste înfăptuiri, ca și altele cari au urmat după ele,

perseverență din partea conducătorilor, uniți, din satele noastre.

Pentru o cât mai bună aplicare a principiilor de bază a acestei legi, s'a hotărât, prin art. „5“ ca absolvenții de ambe sexe al tuturor universităților noastre, școlilor și institutelor superioare sau speciale să împlinească serviciul social la sate și să prezinte, pentru obținerea licenței sau diplomei, un certificat dovenitor al stagiului de un an făcut în mijlocul satului nostru.

Toate autoritățile de stat sunt obligate a da tot sprijinul moral și material căminelor culturale. Comunele, județele și ținuturile sunt obligate să înscrie o anumită cotă pentru creerea „Fondului Serviciului Social“ (la comunele rurale 2 la sută din bugetul ordinar).

În fiecare județ și plasă se vor fixa câteva sate model cărora li se vor da posibilități financiare de aplicare integrală a dispozițiilor legii Serviciului Social, pentru o cât mai bună verificare și exemplificare a principiilor sănatoase cari s'au impus la desăvârșirea acestei legi.

Iată, în puține cuvinte, dispozițiunile principale ale mult așteptatei legi a Serviciului Social.

Desigur că, în inima satelor, primii chemați a aplica de îndată această lege suntem tot noi învățătorii, în bună și pașnică armonie cu preoții și ceilalți funcționari comunali, pentru propășirea și ridicarea nivelului cultural al cetățenilor noștri la măsura care să ne permită a face față oricând și cu orice sacrificiu, problemelor de existență și independență ca Stat și Națiune.

I. Șușală

sunt opera M. S. Regelui, Cîitorul României Noi.

Pe baza Consituției noi s'a procedat apoi la întronarea ordinei și muncii în toate ramurile de activitate și viață românească. Legiuiri noi, isvorite din realitățile noastre naționale, au pus capăt stărilor de lucruri create de partidele politice. Intervenționismul, favoritismul, nepotismul, lînismul și toată gama de ...isme au dispărut și în locul lor s'a întronat legalitatea, munca, cinstea, dreptatea, ierarhia. Aparatul de stat a fost curățit de elementele pe umerii cărora apăsa greutatea vârstei și a muncii; iar în locul lor elemente tinere au fost chemate la muncă nouă și constructivă pentru binele și prosperitatea țării.

Călătoria M. S. Regelui în Apus și primirea triumfală ce i s'a făcut în marile metropole de acolo, au fost evenimente de mare însemnătate, cari au ridicat România în ochii străinătății. Schimbul de ambasade între Franța și România, aprecierea de rang superior a statului nostru, cum și greutatea spadei românești în balanța internațională sunt câteva dintre urmările acestei călătorii regale.

Anul 1938 și-a închis porțile lăsându-ne un ultim dar: Frontul, Renașterii Naționale. Acest Front, înființat pe baza Constituției noi are menirea de a strânge toate elitele Neamului într'un mănunchi, ca apoi, din aceste energii naționale să se poată recruta conducătorii, îndrumătorii și promotorii destinului românești.

Așa ne-a lăsat 1938 când a închis porțile.

Rămâne ca anul care a început să desăvârșească înfăptuirile ce s'au pus la cale.

Facă Dumnezeu ca anul care a început să fie de bun augur și să ne aducă liniște, pace, muncă perseverență și constructivă pentru binele Patriei și Neamului.

Cu Dumnezeu înainte pentru Țară și Rege, spre înfăptuirea destinului României.

ȘI DVS.!

...veți avea nevoie de o informație din Capitală sau lumea întreagă. Deaceia e prudent să păstrați adresa Institutului românesc de documentare „Tot“: București I, str. Sf. Constantin 24 (telefon 3.16.15) care vă răspunde la orice chestiune dacă-i trimiteți mărci pentru răspuns și o modestă taxă percepută la fiecare caz în parte.

Cereți prospecte și informații gratuite dela adresa de mai sus, referindu-vă la ziarul Dvs.!

Croitoria și Postăvăria Gheorghe Belciu

Str. Carol № 24

(vis-a-vis de farmacia „Lagara“)
Bazargic

Mare asortiment de stoffe Scherg,
superioare

pentru paltoane și costume.

Pentru domni învâțatori plata se poate face în rate lunare.

După un an de activitate guvernamentală

Pe marginea discursului rostit de I. P. S. S.
Patriarhul Dr. Miron Cristea

Prima zi a anului 1939 a prilejuit la Palatul Regal, în marea sală a tronului o solemnitate puțin obișnuită. Într'un cadru de măreață sărbătoare, I. P. S. S. Patriarhul Dr. Miron Cristea, președintele consiliului de miniștri în cuvântarea finută, a arătat rând pe rând întreaga activitate a guvernului în anul 1938 și marile opere și reforme realizate în acest an.

Înfăptuirile anului 1938, întrec în măreția lor, în importanța lor tot ce s'a făcut până acum în țara noastră.

Discursul prin care președintele consiliului de miniștri, enumeră și scoate în evidență munca anului ce s'a dus, punând și concluziuni pentru tot ce se va întreprinde în viitor.

OPERA MARE

În adevăr cele ce s'au împlinit în anul 1938, depășesc în importanță toate realizările trecutelor regimuri politice. Cu deosebit curaj, cu mare cunoștință și cu cele mai bune intențiuni, au fost abordate toate problemele de stat, dându-li-se o rezolvare în acord cu năzuințele și aspirațiile națiunii.

Pentru Guvernul Majestății Sale, gândul cel mai bun a domnit la începerea și la organizarea lucrului și muncii pus în slujba marilor și permanentelor interese naționale.

Și în primul rând s'a căutat să se dea o cât mai dreaptă și bună rezolvare a problemei ce o prezenta tineretul românesc. Datorită înființării de noi posturi, datorită politicii de gospodărească administrație, s'au putut plasa un foarte important număr de tineri intelectuali fără lucru.

Punctul întregii acțiuni de redresare a țării, l'a constituit însă ideea națională care „a fost și rămâne și pe viitor steaua călăuzitoare a guvernului Majestății Sale în toate acțiunile activității sale, căci nu se mai poate admite în România situația nedreptăților din trecut, ca de pildă să avem peste 4600 de medici neromâni, față de 4200 medici români etnici” a declarat I. P. S. S. Patriarhul Miron Cristea președintele consiliului.

PENTRU BINELE NAȚIUNII

Toate clasele sociale ale țării toate categoriile de cetățeni, au avut mari și multe mulțumiri prin operele și reformele împlinite de guvernul Majestății Sale.

Talpa țării, - țărănimea a fost pentru guvern într'o permanentă grijă. Prin organizarea sănătății publice, prin acordarea de credite pe termene lungi și cu foarte mici dobânzi, prin înființarea de școli țărănești necesare la ridicarea nivelului cunoștințelor, prin întreaga campanie dusă prin echipele regale și căminele culturale, s'a pășit la o ridicare reală și vrednică a sătenilor noștri.

Muncitorimea românească, prin o foarte frumoasă operă legislativă, prin înființarea de noi și folositoare instituții a intrat în realitatea preocupărilor guvernamentale.

Activitatea economică în directă legătură cu situația internațională, a avut datorită măsurilor luate de guvern, un ritm vioiu și reparator pentru întreaga viață a României.

Opera de înarmare și de echipare a armatei a fost dusă, în anul care a trecut, cu o deosebită grijă și cu un înalt simț patriotic.

UN NOU CAPITOL DE VIAȚĂ

Discursul rostit de I. P. S. S. Patriarhul dr. Miron Cristea, cu arătarea cinstită a celor făcute de membrii guvernului în tot anul ce s'a dus, înseamnă pentru țara românească și pentru tot acest popor pașnic și iubitor de muncă, un început care vestește așezarea României în rândul și alături de celelalte state.

Ordinea întronată, cinstea pusă la locul ce i se cuvine, datorită față de țară, împlinită cu patriotisms și abnegație, sunt mari și grele precepte morale cari s'au pus la temelie a noului așezări a țării.

Anul pe care l'am început, va însemna desigur mărirea sforțărilor puse pentru buna organizare a țării și pentru perfectarea națională.

La această operă, Majestatea Sa Regele a chemat în noaptea Anului Nou, întreaga suflare românească.

ROMANIEI

O!... dulcea mea frumoasă Românie
Ca tine nu-i în lume altă țară,
Ești plină doar de cânt și veselie
Iar holda ta e o rodnică comoară!

Isvoare dragi, păduri de farmec pline
Câmpii smălțate numai 'n flori de argint,
Și munți cu brazi înalți, frumoși ce-alintă
Sub cerul plin doar de sclipiri senine.

Fuiorul nopții tale-i basm ce 'ncântă
Și pasărea din sbor, iar pe ponoare
E numai viață de țărani ce 'mplântă
În brazdă plugul aurit de soare.

Nanu Viorescu

(Din volumul „Flori, păpuși și amintiri“)

Acelaș drum...

Acelaș drum spre moarte-l bat și-acum...
Cândva credeam că duce 'n Nemurire...
Eram pe-atunci lumină și iubire
Și Serafimi mă însoțeau la drum...

Nu mai am mult... Sunt obosit și 'nfrânt...
Nu mai mă 'ntreb azi drumul unde duce,
Viața 'ntreagă - am sângerat pe cruce,
Dar cruce n'o să am pe - al meu mormânt!

Em. Papazissu

La Curtea de Argeș

de Virgil Carianopoi

Pe - aici trecură altădată Domnii
Și - au plâns Domnițe albe în pridvoare
Cântară trubadurii sub balcoane
Și se umplură apele de soare.

Crescură trandafiri însângerați
Și pajiști lungi au înflorit grădini.
Între pereții gârboviți de vreme
Strămoșii au bătut în cărți lumini.

Și - acum din rame vechi par' că pogoară
Despina Doamnă, mândră ca un raț,
Când desvelește Argeșul cât vezi cu ochii
Piciorul înverzit al unui plai.

Și - acum pe Radu Negru 'n haine de argint,
Înt' o tunică numai cruci și sori
Il vezi cum se coboară majestos
Dintr' un balcon, de ederi și de flori.

Prin noapte, parc' auzi pe Meșterul Manole,
Cum caută prin ziduri de zăpadă
Iubirea lui, ce nu a pus-o 'n ziduri
Și i - a zidit - o visul în baladă

Și codrul, codrul, par' că și - azi frământă
Pământul sub picioarele - i de șuer
Și doina ți - se sue ca un șarpe,
În suflet și ți plânge 'n fluer,

Cât lung trecut! Ce sfântă măreție!
Câți domni n' au plâns pe - aici și câte doamne!
Pe câte șiruri lungi de regi n'o să mai plângă,
Puhoiul nesfârșit al altor toamne!

Pe - aici trecură altă dată hoarde
De nechemați, de lifte fără nume,
Dar Argeșul și liniștea i - au luat de mână
Și i - au vărsat cu apele în lume...

(din volumul „Frunzișul toamnei mele“)

Invățătorii

- Inchinare -

Noi suntem frați, nepoți și fii
ai muncitorilor de lut,
că lâng' o vatră țărănească,
în munți, pe dealuri, sau câmpii,
noi fiecare ne-am născut.

Ne-am legănat copilăria,
la sânul satului natal,
am supt din lanuri poezia,
iar din albastrul nesfârșit
am adunat nădejdi de bine,
și 'n sărbătorile creștine,
din taina vechilor biserică,
ni s'a nălțat spre cer credința,
cu psalmii murmurăți de clerici.

Oricât ne-am duce azi, departe
în spre orașele banale
—cu sufletul pândit de moarte,—
purtăm cu noi un colț de cer,
din cerul satului trudit,
un bulgăr de pământ sfințit,
pe care ne-am întipărit
atât de șovăelnic pașii,
atunci când am copilărit,
când am sperat, când am iubit.

Și 'n cimitirul de pe deal,
noi doar avem înmormântați
atâți strămoși, atâția frați,
atâți martiri,
atâți eroi,
strivii sub asprele nevoi,
alătura de plug și boi,
pe care astăzi toți jurăm
să nu-l uităm.

inv. Nicolae Bocșa

(din „Nădejdea” — Turnu Severin)

BOBOTEAZA

Pe sub streșini de cleștar,
În pridvor de chiblimbar,
Duhul sfânt se scutură
Și-l curg fulgii — ciutură.

Curg — făină de colaci, —
Ca la moara lui Ispas,
Ca să facă parastas
Răposaiilor săraci.

În cătunul de ulucă
— Printr' un fulg ca o sfârlează, —
A venit din cer poruncă
Pentru hram de Bobotează.

Și - a pornit popa Ilie,
— Cap de oaste — veteran, —
Cu țărani de dimie
Să - l boteze la Iordan.
Au mers toți, ducând 'nainte
Crucea multelor decenii,
Și - au ajuns la locuri sfinte
Pe cărări de evanghelii.

Turmă albă de ninsoare
A ingenunchiat poporul,
Și - a venit la flecare
Sfântul Ioan Botezătorul.
Toți au stat cu fruntea smîrnă,
Și - a stat roțul de văzduh,
Când pe-o rază de lumină
A venit și sfântul - Duh.

Și ca 'n vis, — pe dâmbul care
Lăsa țărânițe 'n urmă, —
A trecut Isus ca boarea
Binecuvântând spre turmă!
Iar Iordanul, de sub geam,
A zămbit c' un ochi de apă,
C' a putut în el să 'ncapă
Bucuria unui neam.

Pan M. Vizirescu

Urările Regale de Anul Nou poporului român

Intreita renaștere: națională, economică și morală

În fața sfetnicilor Săi devotați și în fața microfonului care transmitea din sala Tronului până și ultimului sat vestirea regală, Suveranul nostru a pronunțat în momentul intrării în anul nou 1939 un discurs avântat și bogat în conținut, a cărui difuzare și comentare largă este o necesitate.

Răspunzând omagiilor prezentate de guvern și reflectând asupra bilanțului înfățișat de Patriarhul-președinte pentru 1938, Majestatea Sa a privit spre viitor.

Cu acea pătrundere care este proprie Regelui nostru, cu acea încredere robustă în destinele neamului care este o pildă neînțetată de comportare pentru fiecare cetățean, cu acel simț de prevedere care a fost în mod permanent verificat de împrejurări în cei 8 ani de glorioasă domnie, Suveranul a atacat *problemele fundamentale ale statului român în ceasul de față*.

Nici un moment însemnat nici o datorie de împlinit de către ultimul cetățean n'a scăpat atenției regale.

Adevărata conduită morală și civilă a fost definită pentru fiecare român.

Avem un îndreptar complet cum s'ar spune în vechile cărți de învățătură scrise de cărturarii inimoși pe vremuri.

Căci Majestatea Sa, s'a adresat tuturor românilor dela început în felul următor: „fiți cu ochii ațintiți asupra căilor de progres” și în inima fiecăruia să se aprindă *scântela* patriotică.

E clipă istorică plină de avertismente, când se impune o *sigură credință*, când trebuie să înceteze toate palmile: *să piară toate urile*, e cuvântul de ordine plecat din locul cel mai înalt, din postul de observațiune cel mai chemat să cuprindă zările, din postul de cea mai mare răspundere. Ca niciodată se face necesară și *desăvârșită unitatea de gânduri și simțiri pentru binele patriei*.

M. S. Regele e categoric, vorbește în termeni imperativi dictați de obligațiunea grea a zilei: *toți românii sunt datori să lase la o parte interesele personale și să muncească cot la cot*. Căci un nou ritm se imprimă de sus până în jos în viața statului.

Dealtfel acesta este și avertismentul strămoșilor. Iar faptele mari au nevoie de temelie de sacrificiu și de rezistență a atâtor străbuni cari au muncit umili și tăcuți.

Avem temeiurile îndreptățite să fim mulțumiți cu ceea ce am dobândit până acum, căci progresele sunt enorme, constată șeful suprem al statului. Cuvintele sună ca o mângâiere caldă în suflete. Da, România poate fi încântată de începutul înregistrat, căci realizările se văd deja, stărnind satisfacțiune în toți câși au fost dornici să formuleze aspira-

țiuni de formă superioară în ordinea civilizației românești.

De aceea fiecare cetățean primește îndemnul regal de a fi mândru că e român. De altfel mândria și munca sunt înălțate de Rege „la rangul de imperative naționale”.

Nu e ceasul șovăelilor, ei să privim viitorul cu încredere.

Toată partea dintâi a cuvântării regale este străbătută de imperativele regale, de regula etnică, de îndreptarul spiritual al nației.

În partea a doua Suveranul analizează punct cu punct chestiunile pe cari actualitatea le pune pe linia primă în statul nostru.

Inițiază pregătirile de înzestrare ale oștirii, continuată în ritm accelerat în tot decursul anului 1938 și cari se cer intensificate în anul nou de muncă.

Referitor la raporturile cu statele străine, România își consolidează relațiunile cu toți, *vrem conviețuire pașnică cu vecinii*, vom păstra alianțele, vom îmbunătăți și consolida acordurile cu cât mai multe țări. Suveranul s'a întors din călătoria făcând în Anglia, Franța, Belgia și Germania cu excelente expresiuni; ea va reda României un prestigiu necunoscut.

În capitolul ultim Suveranul atacă problemele departamentelor de stat ale agriculturii, comunicațiilor, sănătății și turismului (lansând lozinca admirabilă: „cine ne cunoaște ne iubește”).

Cuvintele de încheiere răsună ca o poruncă de ordin superior: românii să-și uniască energiile în *opera de renaștere națională*. Cu energie, disciplină și dreptate să se înfăptuiască întreita renaștere: *națională, economică și morală*.

Regele termină cu urarea călduroasă adresată poporului român: anul 1939 să fie an de *belșug, de liniște și de pace*.

Urarea regală pătrunde în inimile cetățenilor ca un balsam de mângâiere și reconfortare: după atâtea emoțiuni puternice ale anului 1938, sufletele sunt în eşteptarea păcii care să desăvârșească munca spornică.

Strâns unită în jurul Tronului, toată suflarea românească primește urările regale cu o profundă încredere, gata să răspundă îndemnelor din locul cel mai competent: dela Regele prea iubit.

DIVERSE

— D-1 Președinte al Asociației Învățătorilor din jud. Călărași, mulțumește colegilor cari l-au felicitat cu ocazia Anului Nou și le transmite: „Sănătate”.

Dela redacție

— Colegii cari ne trimit articole pentru gazetă sunt rugați să scrie pe o singură pagină a hârtiei și cât mai citeț.

V. Harea:

Datoriile Învățătorului

Ed. Scrisul Românesc

Pe lângă activitatea instructivă-educativă ce-o desfășoară între pereții clasei, învățătorul este obligat să mai întreprindă o altă activitate în mediul social ambiant. Această a doua activitate are atât rostul educativ al celor maturi, cât și cunoașterea realităților sociale, a căror influență asupra elevilor este destul de mare și de neînălțurat.

Numai cunoscând în de-apropie și cât mai fidel aceste realități sociale, învățătorul își ușurează și lucrează cu mai mulți sorți de isbândă și în conformitate cu legile naturale, atât în cadrul social, cât și în cel școlar.

Pregătirea necesară, în acest sens, învățătorul trebuie s'o primească în școală, în orele așa zise: „Datoriile învățătorului”. Acest obiect nou de învățământ — din 1924 inițiat — a fost unul dintre cele mai neglijate. A contribuit mult la asta și lipsa unui manual special.

De aceea socotim foarte bine venit manualul D-lui V. Harea, care s'a străduit și a reușit să elaboreze o excelentă lucrare în acest sens.

D-sa a completat și lacunele programei, ca unul ce știa ce îndrumări trebuie să primească elevii în această privință, dând o lucrare de valoare și de real și nebanuit folos elevilor, profesorilor și învățătorilor lor.

Sunt clarificate aci probleme în legătură cu *sociologia generală* și apoi cu *sociologia satului și a orașului, probleme de etică profesională, îndrumări* în ce privește *activitatea extra-școlară* și altele care interesează în de-apropie activitatea culturală a învățătorului.

Lucrarea aceasta, la colaborarea căreia s'a pus atâtea suflet pentru călăuzirea celor care au nevoie de îndrumare, poate fi utilizată în dese și variate ocazii de toți învățătorii, facilitându-le diferite chestiuni cu care au de lucru zilnic. Este folositoare îndeosebi aceluia care au fost lipsiți de acest obiect de învățământ în școala normală. Se pot iniția cu multă ușurință și cu real folos, studiind această lucrare.

Cartea aceasta este un excelent manual pentru elevii școalelor normale și seminarilor, un ghid prețios pentru profesori și învățători. De aceea o recomand cu toată căldura tuturor.

Florian Stănică

Origina lunilor

Ianuarie este astfel numit dela *Janus, flul lui Apollo. Acesta avea puterea să ghicească trecutul și viitorul și era reprezentat de Romani ca un zeu cu două fețe.*

Februarie e un nume care vine dela *Februa, porecla Junonei*

pe care Romanii o adorau în această lună ca pe o divinitate proprie purificării sufletelor celor răposați.

Martie este luna astfel numită dela *zeul Martie, zeul războaelor.*

La Romani, sub Romulus, anul începea cu această lună.

Aprilie: origina acestei luni este clară: *Aprilie derivă dela verbul aperi (a deschide); într'adevăr în această lună pământul își deschide sânul său și dă seva hrănitore care la rândul ei deschide mugurii plantelor.*

Mai. *Romulus a numit această lună Maius în onoarea senatorilor: Majores.*

Iunie derivă dela *Iunius* care însemnează tânăr pe latinește și era dedicată tineretului roman.

Iulie numită astfel dela *Julius Cesar* care s'a născut în această lună. *Marc Antoniu, în timpul consulatului, a ordonat această numire.*

August s'a numit mai întâiu *Sextilia* (luna a șasea) și a primit numele de *August* dela *Octavian August, primul împărat roman.*

Septembrie, Octombrie, Noiembrie și Decembrie sunt numite astfel după locul pe care aceste luni îl ocupau în primele timpuri ale existenței Romei.

Vremea rea ne aduce gripa...

În fiecare an, în momente diferite și cu diverse grade de intensitate izbucnește gripa, când la începutul, când la sfârșitul iernii. Condițiunile atmosferice joacă în asemenea cazuri un mare rol. Mai ales zilele ceoase și innorate. Pe dată ce apare o mică epidemie, se observă la toți bolnavii că apar aceleași fenomene, cărora li se adaugă în general o ușoară febră. Urmările depind în mare parte de rezistența bolnavului. În caz de gripă e bine să procedăm ca și cum ne-am aștepta la rău. Gripa e o afecțiune periculoasă și trebuie făcut tot posibilul pentru a împiedica apariția și răspândirea ei. Cel mai bun lucru e să nu te apropii de cei atinși și să-i rogi pe aceștia de a-și acoperi gura cu o batistă când tușesc. Într'adevăr, aceștia tușind, vorbind mai vioiu, răspândesc baccili gripel. Când gripa atinge întreaga populație, se vorbește cu drept cuvânt de epidemie. Se observă atunci că fără excepție, toți cei ce trăesc în căzărni, mănăstiri sau școli, sunt infectați de boală.

Întrebuințarea chininei ca medicament preventiv împiedică toate acestea. După observațiile făcute — o cantitate zilnică de 20-30 centigrame de chinină ocrotește deplin contra gripel.

Nu se cuvine numai să te îngrijești de înfățișare, și mai ales de îmbrăcăminte; trebuie să mai știi că un nas care curge și ochi cari lacrimă sunt un spectacol puțin estetic, ce trebuie evitat. (11). 37